

indlade mig paa en juridisk Diskussion i saa Henseende med den højtærede Minister. Man maa være meget varsom, forekommer det mig, for Fremtiden med alt, hvad der kommer til at staa i en Lov, hvis det virkelig skulde være Reglen, at en eller anden maatte forkert Fortolkning i Loven skulde kunne give et Tilbehør til Ejendomsretten, der vilde kunne medføre Ekspropriation med fuld Erstatning i Henhold til Grundloven. Jeg kan ikke se andet, end at det er en almindelig Rettighed, der her har været tillagt, og en Rettighed, som er givet i saa vage Udtryk ogsaa i Christian V's danske Lov, at den har været omstridt — det fremgaar af de Forhandlingerne, der tidligere have været førte derom — af mange, saa at det vist paa ingen Maade kan siges at være fastslaaet, at det er en Rettighed, der hører med til Ejendomsretten. Det er det ikke. Der næst forekommer det mig, at det ikke kan siges at høre med til Ejendomsretten, i hvert Fald ikke til Ejendomsrettens Begreb, at man skal have Ret til at tage Jordel af noget, man ikke har den mindste Indflydelse paa eller har mindste Arbejde med. Hvis den højtærede Ministers Fortolkning er rigtig, hvorledes kunde saa Fiskeriloven have fastsat, at andre skulde have Lov til at fiske med faststaaende Naleruser ud for de paaagældende Grundejeres Grund? Praksis har ogsaa i mange Aar fortolket det saaledes, at Fiskerne ikke havde Lov til at fiske ud for Grundejernes Grund, og saa kunde det jo heller ikke være blevet forandret ved Fiskeriloven af 1888. Jeg tror, at det var meget ønskeligt, om dette Spørgsmaal virkelig kunde komme til en Løsning saaledes, at man ikke blot tilfredsstillede Grundejeren ved, at man gav ham, hvad han passende maatte have, men ogsaa tilfredsstillede Fiskeren. Naar der er Kollision, maa man dog til en vis Grad hugge Knuden over. Hvis man bliver ved at stille sig paa det Standpunkt, at Nalegaardretten er en integrerende Del af Ejendomsretten, som kun kan afløses med fuld Erstatning, indrømmer jeg, at Spørgsmaalet er næsten uløseligt, thi for samtlige Ryster i Danmark vilde der kunne opstilles Beregning over, for hvor store Beløb Rysterierne kunde fiske Aal, naar de udstillede Naleruser. En Del af dem har imidlertid ikke Naleruser ude og har aldrig udsat saadanne, og det er et Spørgsmaal, om ikke den Ret i og for sig derved er præskriberet, hvis man vil gaa frem efter de almindelige Regler.

Over for det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgfreds (Røedt) skal jeg bemærke, at det dog vistnok ikke gaar an at

lægge til Grund for Forhandlingerne her en Underrettsdom refereret af en Sagsfører i Fiskeritidenden. I hvert Fald ønsker jeg i saa Tilfælde at se Underrettsdommen, men allerhelst ønsker jeg at se en Højesteretsdom, for jeg indlader mig paa en Diskussion om, hvad der er Ret i saa Henseende eller ikke Ret.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem glemte Forretningsordenens Bestemmelse om den Blads, hvorfra der maa tales!

N. Andersen: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers sidste Udtalelse skal jeg blot tillade mig at gentage, at jeg maa anse det for uberettiget og uforvarligt at fastsætte Maalbestemmelserne for Rødspættefiskeriet i den vestlige Halvdel af Limfjorden til henholdsvis 1 og 2 Tommer i de paafølgende 2 Aar ud over det normale Maal, der er gældende for hele det øvrige Land, forinden det er godtgjort, at Rødspætteerne i denne Del af Limfjorden virkelig i Almindelighed kunne opnaa en saadan Størrelse. Som her er fastslaaet, forinden de vandrer tilbage til Havet. Deri tager den højtærede Indenrigsminister nemlig fejl: Det er ikke godtgjort, at der findes Rødspætter af en saadan Størrelse i noget som helst nævneværdigt Omfang i Limfjorden, det er tværtimod ved de videnskabelige Udtalelser, her foreligge, godtgjort, at den saakaldte Nr. 3 Gruppe, altsaa de 3-aarige Rødspætter, der opnaa en saadan Størrelse, slet ikke kunne paabises i Limfjorden. Det foreslaede Eksperiment skulde jo fremfalde dem, og derfor maa jeg atter og atter hævde, at, forinden man træffer en saadan Undtagelsesbestemmelse for den ene Halvdel af Limfjorden med Hensyn til Rødspættefiskeriet, maa det først paabijes, at Rødspættene opnaar den Størrelse af henholdsvis 10½ og 11½ Tomme, inden man forbyder Fiskeriet af alle de Rødspætter, som ere mindre.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bouløffe: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, der blev besluttet nedsat forleden Dag angaaende Frednings- og Ordningsbestemmelser